

Anonimizuota versija

Vertimas C-800/19 - 1

Byla C-800/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. spalio 30 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. spalio 30 d.

Ieškovas:

SM

Atsakovė:

Mittelbayerischer Verlag KG

<...>

NUTARTIS

2019 m. spalio 30 d.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny (Varšuvos apeliacinis teismas, 1-asis civilinių bylų skyrius) <...>

<...> (sudėtis)

2019 m. spalio 30 d. Varšuvoje

uždarame posėdyje

byloje dėl SM ieškinio

prieš *Mittelbayerischer Verlag KG*, kurios registruotoji buveinė yra Regensburge,

dėl asmeninių teisių apsaugos,

atsakovei pateikus skundą

dėl *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas) 2019 m. balandžio 5 d. nutarties

<...>

atsisakyti atmesti ieškinį

n u t a r ė:

I. Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą šiais klausimais:

1. Ar 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 2 punktą turi būti aiškinamas taip, kad interesų centru pagrįsta jurisdikcija taikoma fizinio asmens ieškiniui dėl jo asmeninių teisių apsaugos, kai internetinėje publikacijoje, kuri nurodoma kaip šias teises pažeidžiantis veiksmas, (**orig. p. 2**) nėra tiesiogiai ar netiesiogiai su šiuo konkrečiu fiziniu asmeniu susijusios informacijos, tačiau yra informacijos ar teiginių, leidžiančių numanyti bendruomenės (konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis – tautos), kuriai priklauso ieškovas, smerktinus veiksmus, o ieškovas tai sieja su savo asmeninių teisių pažeidimu?

2. Ar byloje dėl turtinių ir neturtinių asmeninių teisių apsaugos nuo pažeidimų internete, įvertinant <...> reglamento Nr. 1215/2012 <...> 7 straipsnio 2 punkte nustatytus jurisdikcijos pagrindus, tai yra nustatant, ar nacionalinis teismas yra vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlusis įvykis, teismas, reikėtų atsižvelgti į tokias aplinkybes kaip:

- publika, kuriai iš esmės yra skirta interneto svetainė, kurioje buvo padarytas pažeidimas,

- kalba, kuria parengta tokia interneto svetainė ir skundžiama publikacija,

- laikas, kurį skundžiama interneto informacija buvo prieinama gavėjams,

- individualios ieškovo aplinkybės, kaip antai ieškovo likimas karo metu ir jo dabartinė socialinė veikla, šioje byloje nurodytos kaip pagrindžiančios specialiąją teisę pateikti prieštaravimą teisme dėl kaltinimų bendrijai ar bendruomenei, kurios narys yra ieškovas, skleidimo?

<...> (informacija apie procesą)

<...> (sudėtis)

(orig. p. 3)

<...>

2019 m. spalio 28 d. nutarties motyvai

<...> (informacija apie bylos šalis)

<...> (kartojimas)

Ginčo pagrindinėje byloje dalykas

1. Ginčo dalykas yra šie reikalavimai: įpareigoti atsakovę paskelbti pareiškimą, kuriame ieškovo atsiprašoma už asmeninių teisių pažeidimą internete vartojant formuluotę „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“, uždrausti toliau skleisti formuluotę „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“ arba „Lenkijos koncentracijos stovykla“ bet kuria kalba, taip pat priteisti iš atsakovės 50 000 PLN sumą *Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych* (Lenkijos buvusių nacių kalėjimų ir koncentracijos stovyklų politinių kalinių asociacija).

Faktinės bylos aplinkybės ir šalių pozicijos

2. Ieškovas SM yra Varšuvoje gyvenantis lenkas, Antrojo pasaulinio karo metais kalėjęs Aušvico stovykloje. Ieškovas dalyvauja veikloje, kuria siekiama išsaugoti visuomenėje Antrojo pasaulinio karo metu nacistinės Vokietijos vykdytų nusikaltimų Lenkijoje aukų atminimą, ir, be kita ko, dalyvauja edukaciniuose susitikimuose.
3. Įmonės atsakovės registruotoji buveinė yra Vokietijoje, ji leidžia regioninio pobūdžio internetinį laikraštį vokiečių kalba, adresu www.mittelbayerische.de prieinamą internete ir iš kitų šalių, įskaitant Lenkiją.
4. 2017 m. balandžio 15 d. interneto svetainėje www.mittelbayerische.de buvo paskelbtas straipsnis „Ein Kämpfer und sein zweites Leben“. Šiame straipsnyje (orig. p. 4) pasakojama apie Izraelio Offmano likimą karo ir pokario metais; jis yra holokaustą išgyvenęs žydas, gimęs Čenstakavoje (Lenkija), 1941 m. išvežtas į getą, vėliau perkeltas į stovyklas Bližyne, Aušvice-Birkenau, Zachsenhauzene ir Dachau, priverstinai dirbo Leonberge ir Platlinge, o po karo visam laikui apsigyveno Vokietijoje. Straipsnis prasideda pasakojimu apie tai, kaip 1961 m., kai gimė trečiasis Izraelio Offmano vaikas, Žemutinės Bavarijos civilinės metrikacijos darbuotojas atsisakė įregistruoti vardą, kurį tėvai pasirinko dukrai, teigdamas, kad vardas skamba pernelyg svetimai ir jo nebūtų įmanoma ištarti vokiškai. Straipsnyje aiškinama, kad tėvai norėjo dukrai suteikti vardą Faya, nes toks buvo Izraelio Offmano sesers, kuri, cituojant pradinį straipsnio turinį, „buvo nužudyta Lenkijos masinio naikinimo stovykloje Treblinkoje“, vardas.

5. Tai, kad stovykla Treblinkoje buvo nacistinės Vokietijos masinio naikinimo stovykla, įsteigta Antrojo pasaulinio karo metu okupuotoje Lenkijoje, yra neginčijamas istorinis faktas.
6. Remiantis atsakovės tvirtinimais, kurių ieškovas neužginčijo, pradinė formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla Treblinkoje“ buvo prieinama internete tik kelias valandas 2017 m. balandžio 15 d. nuo 5 val., kai visas straipsnis buvo paskelbtas internete, iki maždaug 13 val. 40 min., kai po Lenkijos konsulato Miunchene kreipimosi el. paštu nurodytas fragmentas buvo pakeistas turiniu „buvo nužudyta nacistinės Vokietijos masinio naikinimo stovykloje Treblinkoje, okupuotoje Lenkijoje“. Todėl nuorodoje straipsnio apačioje pateikiamas trumpas paaiškinimas, kad iš pradžių tekste buvo vartojama formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla Treblinkoje“, o vėliau ši formuluotė pataisyta.
7. Kartu su ieškiniu ieškovas pateikė jau pakoreguotą atspausdintą ginčijamo straipsnio versiją. Ieškovas ieškinyje nenurodė aplinkybių, kuriomis sužinojo apie paskelbtą straipsnį. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* paragino ieškovo advokatą patikslinti ieškinio faktines aplinkybes nurodant, ar ieškovas kalba vokiškai, kada (prieš ar po skundžiamos formuluotės pataisymo) ir kaip (tiesiogiai iš interneto ar iš trečiųjų šalių informacijos) sužinojo apie paskelbtą straipsnį, bet ieškinyje nebuvo patikslintas.

Ieškovo reikalavimai ir šalių pozicijos

8. Esant tokioms faktinėms aplinkybėms, ieškovas 2017 m. lapkričio 27 d. pateikė ieškinį *Sąd Okręgowy w Warszawie*. Ieškovas reikalauja apsaugoti jo asmenines teises, ypač jo tautinį identitetą ir tautinį orumą:

(orig. p. 5)

- uždraudžiant atsakovei bet koku būdu platinti formuluotę „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“ arba „Lenkijos koncentracijos stovykla“ vokiečių ir bet kuria kita kalba, kalbant apie nacistinės Vokietijos koncentracijos stovyklas, buvusias okupuotos Lenkijos teritorijoje Antrojo pasaulinio karo metais,
 - įpareigojant atsakovę savo interneto svetainėje paskelbti ieškinyje išsamiai aprašyto turinio pareiškimą, kuriame ieškovo būtų atsiprašoma už jo asmeninių teisių pažeidimą 2017 m. balandžio 15 d. paskelbtame straipsnyje, sudarančiame įspūdį, kad masinio naikinimo stovyklą Treblinkoje pastatė ir jai vadovavo lenkai;
 - priteisiant iš atsakovės 50 000 PLN Lenkijos buvusių nacių kalėjimų ir koncentracijos stovyklų politinių kalinių asociacijai.
9. Siekdamas pagrįsti Lenkijos teismo jurisdikciją, ieškovas rėmėsi Teisingumo Teismo sprendimu *eDate / Martinez* (sujungtos bylos C-509/09 ir C-161/10).

10. Prieš pradėdama ginčą dėl bylos esmės, įmonė atsakovė pateikė prašymą atmesti ieškinį dėl Lenkijos teismų jurisdikcijos nebuvimo. Atsakovė pažymi, kad, skirtingai nei sujungtose bylose C-509/09 ir C-161/10, internete paskelbtas straipsnis, tapęs SM ieškinio pagrindu, nėra tiesiogiai susijęs su ieškovu. Atsakovė taip pat pabrėžia savo regioninį profilį ir veiklos sritį, kuri apima Aukštutinį Pfalcą, ir teigia, kad daugiausia dėmesio skiria regioninėms naujienoms, o rubrika „Vokietija ir pasaulis“ svetainės meniu yra tik ketvirtoje vietoje. Be to, ji pabrėžia, kad svetainė veikia tik vokiečių kalba.
11. Atsakovė, remdamasi Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamosiomis dalimis, nurodo reikalavimą, kad jurisdikcija turi būti nuspėjama. Ji teigia, kad vykdydama veiklą vietiniu mastu ir adresuodama savo publikacijas kitiems nei ieškovas skaitytojams negalėjo objektyviai numatyti Lenkijos teismų jurisdikcijos. Atsakovės manymu, Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas šioje byloje netaikytinas, todėl turėtų būti taikoma šio reglamento 4 straipsnio 1 dalis, leidžianti daryti išvadą, kad nagrinėti byla turi Vokietijos teismai. Atsakovė taip pat teigia, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turi prašyti Teisingumo Teismo išaiškinti Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą.

Civilinio proceso eiga

12. *Sąd Okręgowy w Warszawie* 2019 m. balandžio 5 d. nutartimi atmetė atsakovės prašymą atmesti ieškinį, nes nusprendė, kad byloje buvo įvykdytos sąlygos (**orig. p. 6**), nustatytos Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkte. Teismas nurodė, kad nuo 2017 m. balandžio 15 d. iki 2018 m. lapkričio 29 d. atsakovės interneto svetainėje apsilankė daugiau nei 32 000 asmenų iš Lenkijos, todėl lankytojai iš Lenkijos užėmė keturioliktą iš dvidešimt penkių vietų. Atsakovė galėjo numatyti, kad paskelbtas straipsnis gali pasiekti ir adresatus kitose šalyse, įskaitant Lenkiją, ir gali būti laikomas pažeidžiančiu jų asmenines teises. Ji taip pat galėjo numatyti, kad straipsnio, kuriame pateikiama formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovyklos“ (*Polnische Vernichtungslager*), paskelbimas internete gali būti pastebėtas Lenkijos skaitytojų. Dėl internetinio straipsnio prieinamumo Lenkijoje ir atsižvelgiant į jo turinį asmeninių teisių pažeidimo vieta gali būti laikoma Lenkijos teritorija, o atsakovė galėjo numatyti, kad Lenkijos teisme jai gali būti iškelta byla.
13. 2019 m. balandžio 25 d. atsakovė apskundė 12 punkte aprašytą *Sąd Okręgowy* nutartį. Atsakovė nesutinka su sprendimu pripažinti Lenkijos teismų jurisdikcija. Ji tvirtina, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas buvo pažeistas, nes taikytas nepaisant pagrįstos galimybės numatyti teismo procesą Lenkijoje nebuvimo. Atsakovė teigia, kad jei straipsnio turinys yra susijęs su kitu asmeniu, ne ieškovu arba nėra susijęs su jokių konkrečiu asmeniu, ji neturi objektyvios galimybės numatyti teismą, kuriame jai gali būti iškelta byla. Atsakovė nurodo, kad ginčijamo straipsnio turinys yra tiek „nutolęs“ nuo Lenkijos ir neturintis jokio ryšio su Lenkija, kad objektyviai atmetama galimybė racionaliai numatyti teismo procesą Lenkijoje.

Taikytini teisės aktai

Nacionalinė teisė

14. *Kodeks postępowania cywilnego* (Civilinio proceso kodeksas) 1099 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Teismas kiekvienoje bylos stadijoje *ex officio* atsižvelgia į nacionalinės jurisdikcijos nebuvimą. Jei nustatoma, kad nėra nacionalinės jurisdikcijos, teismas atmeta ieškinį ar prašymą, atsižvelgdamas į 1104 straipsnio 2 dalį arba 1105 straipsnio 6 dalį.“

Europos Sąjungos teisė

15. Byloje taikomas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, visų pirma 4 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 2 punktas, atsižvelgiant į šio reglamento 15 ir 16 konstatuojamąsias dalis

(orig. p. 7)

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

16. Šioje pagrindinės bylos stadijoje negali būti svarstomas klausimas dėl materialinės teisės normų, taikytinų vertinant pateiktus reikalavimus, ir juo labiau *Sąd Apelacyjny* negali svarstyti, ar reikalavimai yra pagrįsti materialinės teisės nuostatomis ir ar ieškovas turi teisę reikšti tokius reikalavimus. Atsižvelgdamas į šalių pareiškimus dėl bylos faktinių aplinkybių, įskaitant priežastis, dėl kurių byla buvo pateikta nagrinėti Lenkijos teismui, *Sąd Apelacyjny* turi nuspręsti, ar Lenkijos teismo jurisdikcija pagrįsta Reglamento Nr. 215/2012 7 straipsnio 2 punktu. *Sąd Apelacyjny* jurisdikcijos klausimą nagrinėja kaip preliminarų procesinį klausimą. Visos nuorodos į reikalavimus ir faktines bylos aplinkybes yra skirtos tik tam, kad būtų įvertintas Lenkijos teismų jurisdikcijos buvimas ar nebuvimas, ir neišreiškia teismo pozicijos dėl bylos esmės. Išnagrinėti ieškinį iš esmės bus galima tik tuo atveju, jei bus nustatyta Lenkijos teismų jurisdikcija, ir tai pirmiausia turės padaryti pirmos instancijos teismas.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo:

17. *Sąd Apelacyjny* nuomone, kreipimasis į Teisingumo Teismą yra pagrįstas, nes šioje byloje kilusių abejonių dėl Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto aiškinimo negalima panaikinti remiantis Teisingumo Teismo sprendimais byloje C-194/16 (2017 m. spalio 17 d. sprendimas; EU:C:2017:766) ir sujungtose bylose C-509/09 ir C-161/10 (2011 m. spalio 25 d. sprendimas; EU:C:2011:685). Nors šie sprendimai buvo priimti bylose, kuriose ieškovai taip pat siekė apsaugoti savo

asmenines teises nuo pažeidimų internete, visais trimis atvejais ieškovai buvo skundžiamose publikacijose tiesiogiai aprašyti fiziniai ir juridiniai asmenys, publikacijose buvo minimi jų vardai ir pavardės (įmonės atveju – pavadinimas) ir pateikiama tiesiogiai su ieškovais susijusi informacija, dėl kurios buvo sukurtas blogas jų įvaizdis ir pažeistas privatumas.

18. Šios *Sąd Apelacyjny* nagrinėjamos bylos faktinės aplinkybės skiriasi. Ieškovas nėra nei pagrindinis, nei antrinis straipsnio veikėjas. Šis straipsnis taip pat nėra skirtas Lenkijai, ji minima tik todėl, kad pagrindinis straipsnio veikėjas gimė Lenkijoje ir čia išgyveno dalį Antrojo pasaulinio karo.
19. Tačiau ieškovas pasijuto paveiktas straipsnyje vartojamos formuluotės „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“, kuri, jo manymu, yra bandymas susieti lenkų tautą su (**orig. p. 8**) masinio naikinimo stovyklos Treblinkoje statyba ir organizavimu. Pats ieškovas buvo Aušvico stovyklos kalinys ir šiuo metu imasi priemonių, kad visuomenės sąmonėje būtų išsaugotas Antrojo pasaulinio karo metu vokiečių įvykdytų nusikaltimų lenkų tautai aukų atminimas. Jis pasipiktinęs tuo, kad vokiečiai, UNESCO forume bandę užtikrinti, kad Aušvico stovykla nebūtų vadinama Vokietijos masinio naikinimo stovykla, dabar patys vartoja Lenkijos vardą kalbėdami apie kitą masinio naikinimo stovyklą net ir suvokdami, kad ši formuluotė yra klaidinanti ir kenkianti lenkams.
20. Atsižvelgiant į tai, kad laikui bėgant naujų europiečių kartų istorinės žinios menkėja ir Antrasis pasaulinis karas jiems yra ne patirtis, tiesiogiai formuojanti jų ar jų tėvų požiūrį ir likimą, o tik tolimas Europos ir pasaulio istorijos laikotarpis, *Sąd Apelacyjny* manymu, galima daryti prielaidą, kad kyla realus pavojus, jog publikacija, kurioje vartojama formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“, kai kuriems adresatams (ypač jaunesniems ir mažiau išsilavinusiems) sudarys klaidingą įspūdį, kad būtent lenkai kūrė naikinimo stovyklas ir yra atsakingi už jose padarytus nusikaltimus.
21. Atrodo, kad, atsižvelgiant į reikalavimus spaudai, iš žurnalistų, taip pat iš internetinės spaudos leidėjų, ypač Vokietijos, būtų galima tikėtis supratimo apie tokio iškraipymo keliamą pavojų. Dėl istorinių priežasčių taip pat neturėtų stebinti tai, kad tokiems iškraipymams ar klaidinančioms loginėms formuluotėms ypač jautrūs lenkai, visų pirma buvę masinio naikinimo stovyklų kaliniai. Kalbant apie Lenkiją Antrojo pasaulinio karo kontekste, neįmanoma nekreipti dėmesio į istorinių faktų visumą, į kurią turėtų atsižvelgti Vokietijos leidėjas, tai yra ypač opresyvų vokiečių okupacijos Lenkijoje 1939–1945 metais pobūdį. Todėl, *Sąd Apelacyjny* nuomone, Vokietijos įmonei neturėtų kelti nuostabos, kad internete jos pavartota frazė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“ gali būti neigiamai priimama Lenkijoje ir ypač papiktinti senesnę kartą, visų pirma lenkus, kurie patys buvo kalinami naikinimo stovyklose arba kurių artimieji buvo nužudyti okupantų vokiečių Antrojo pasaulinio karo metais.
22. Vis dėlto kyla klausimas, ar minėtų ypatingų aplinkybių, taip pat žurnalistams keliamų reikalavimų, susijusių su profesiniu sąžiningumu, pakanka, kad būtų

galima manyti, jog atsakovė galėjo pagrįstai numatyti, kad dėl publikacijos turinio jai gali būti pareikštas ieškinys Lenkijos teisme byloje dėl konkretaus fizinio asmens asmeninių teisių apsaugos. Tiesą sakant, negalima teigti, kad publikacijoje kokiais nors gėdingais veiksmais buvo kaltinamas (**orig. p. 9**) ieškovas ar kitas konkretus lenkas. Net plačiausias teksto aiškinimas neleidžia teigti, kad SM yra asmuo, tiesiogiai ar netiesiogiai aprašytas šiame tekste.

23. *Sąd Apelacyjny* taip pat mano, kad tas pačias priežastis, kuriomis ieškovas remiasi pagrįsdamas Lenkijos jurisdikciją, gali nurodyti kiti potencialūs ieškovai – kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse gyvenantys lenkai – byloje prieš įmonę atsakovę dėl ginčijamo straipsnio, ir jomis grįsti valstybės, kurioje jie turi savo interesų centrą, teismų jurisdikciją. Todėl, jei šioje byloje būtų pakankamas pagrindas nustatyti Lenkijos teismo jurisdikciją, atrodo, kad tai taip pat reikštų, jog įmonė atsakovė, nusprendusi paskelbti ginčijamą straipsnį, turėjo atsižvelgti į tai, kad jai gali būti iškelta byla praktiškai bet kurios valstybės narės teismuose, atsižvelgiant į lenkų buvimą šiose šalyse dėl nuoseklių migracijos bangų tiek iki 2004 m., tiek po šios datos. Be jokios abejonės, lenkų tautybės asmenų, kurie demonstruoja prisirišimą prie šios tautos ir visiškai išsaugo lenkų tautinį identitetą, gyvena ne tik Lenkijoje, bet ir daugelyje kitų valstybių narių ir būtent ten jie turi savo interesų centrą. Daugelis jų asmeniškai ar jų artimi protėviai nukentėjo nuo okupantų vokiečių Antrojo pasaulinio karo metais. Potencialiai kiekvienas iš jų galėtų pareikšti panašų ieškinį.
24. Reikėtų pažymėti, kad pagal galiojančią vidaus teismų jurisprudenciją tokiais atvejais teismai pripažįsta savo jurisdikciją (be kita ko, 2019 m. rugsėjo 9 d. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* nutartis, Nr. I ACz 509/19, priimta analogiškoje byloje prieš kitą Vokietijos įmonę). Tačiau *Sąd Apelacyjny* abejoja, ar reikalavimas dėl racionalaus jurisdikcijos numatomumo, įtvirtintas reglamento 15 ir 16 konstatuojamose dalyse, gali būti suprantamas taip plačiai, kaip siūlo ieškovas. Prielaida, jog dėl bendro neigiamo atsiliepimo apie tam tikrą tautą ar kitą gausią grupę (religinės, etninės, profesinės) internetinis leidėjas turėtų numatyti tokios grupės nario galimybę iškelti bylą teisme, kuriame ieškovas turi savo interesų centrą, iš tikrųjų leistų nustatyti daugelio ES šalių teismų jurisdikciją analogiškuose teismo procesuose. Todėl, skelbdamas bendro pobūdžio informaciją ar vertinimus, susijusius su platesnėmis grupėmis, internetinis leidėjas turėtų tikėtis, kad gali būti nustatyta daugelio ir net visų ES valstybių narių jurisdikcija. *Sąd Apelacyjny* vertinimu, toks teisinio aiškinimo poveikis (**orig. p. 10**) gali prieštarauti pareigai aiškinti jurisdikcijos taisykles taip, kad jos atitiktų Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamąsias dalis. Tačiau kadangi *Sąd Apelacyjny* neturi teisės savarankiškai pateikti abejonių keliančios ES teisės nuostatos aiškinimo, nes tai yra išskirtinė Teisingumo Teismo teisė, kyla būtinybė pateikti Teisingumo Teismui klausimą, suformuluotą nutarties rezoliucinės dalies I.1. punkte.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo:

25. Į nutarties rezoliucinės dalies I.2. punkte suformuluotą klausimą reikia atsakyti tik tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nustatys, kad iš esmės jurisdikcija gali būti nustatyta remiantis Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktu ir asmeninių teisių apsaugos byloje, kurioje skundžiamoje internetinėje publikacijoje ieškovas tiesiogiai nenurodomas, bet pateikiamos nuorodos į bendruomenę, pvz., tautą, kuriai priklauso ieškovas ir su kuria jis tvirtai tapatinasi.
26. Jei toks principas būtų leistinas, reikėtų nustatyti išsamesnius vertinimo kriterijus ir, atsižvelgiant į tai, išaiškinti, ar tokie kriterijai gali apimti, viena vertus, konkrečias ieškovo aplinkybes, aprašytas 2 ir 19 punktuose, kita vertus, 10 punkte aprašytas aplinkybes, kurias nurodė atsakovė, pavyzdžiui, internetinio laikraščio profilį ir pasiekiamumą, publikacijos ir interneto svetainės kalbą, trumpą skundžiamos formuluotės, kuri vėliau buvo ištaisyta, prieinamumo šioje svetainėje laiką.
27. *Sąd Apelacyjny* nuomone, pirmiau minėtos aplinkybės pateisina pagrindinės bylos nagrinėjimo sustabdymą ir kreipimąsi į Teisingumo Teismą, kad šis priimtų prejudicinį sprendimą nutarties rezoliucinėje dalyje pateiktais klausimais.

<...> [signatures]

DARBINIS VERTINIMAS